

J. M. Hansen: Jeg skulde i Anledning af Underændringsforslaget Nr. 8 bemærke, at den Indvending, der blev gjort af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning), at man muligens undertiden kunde reise billigere end 3 Mk. pr. Mil, efter min Mening er fuldkommen begrundet, og da det jo ikke er Hensigten, at noget af Amtsraadets Medlemmer skulde erholde i Reise-godtgjørelse Mere, end Reisen koster ham, skal jeg erklære, at forsaavidt Underændringsforslaget Nr. 8 vedtages, skal jeg til tredie Behandling sørge for, at der bliver stillet Forslag til en Forandring deri, der skal gaae ud paa, at Amtsraadsmedlemmerne faae deres Reiseudgifter godtgjorte, dog ikke udover 3 Mk. pr. Mil. Derved troer jeg, at det fornødne Hensyn er taget til den nævnte Bemærkning.

Ordføreren: Det forekommer mig, at Thinget er i nogen Forlegenhed med de Forslag, der ere stillede til Stykket s i § 7, idet nemlig saavel Hovedforslaget som samtlige Underændringsforslag lide af en Mangel, som i alt Fald maa rettes til tredie Behandling. Jeg skulde dog imidlertid vedblivende tilraade at antage det af mig stillede Underændringsforslag, der forekommer mig at opfylde Alt, hvad Lovforslaget har villet, nemlig, at hjerne praktiske Vanskeligheder ved at opstille den samme Regel for Fattiges, Vagabonders og Forbryderes Transport. Vel bliver der ogsaa efter mit Forslag den Vanskelighed tilbage, at naar En sendes til Ulandet, er der ingen Regel for Omkostningernes Udredelse, men det er der heller ikke nu, det skulde da være den, der indeholdes i Plakaten af 14de December 1810, hvor der staaer, at forsaavidt man ikke kan faae Betaling af den Kommune, der er Modtageren, maa Assendelseskommunen betale. Denne Mangel kan jo altsaa rettes, og den ærede Minister har ikke erklæret sig imod det Princip, der er udtalt i mit Forslag. En æret Rigsdagsmand fra Ringkjøbing (Madsen) har meent, at det vilde blive for stor en Bekostning, navnlig for de nordlige Amter i Thyland, naar de skulde betale Reisen for Fattige, som de modtog fra de sydlige Dele af Thyland. Jeg skal hertil blot gjøre den Bemærkning, at

dette i alt Fald er Noget, som er gjensidigt, thi naar de sydlige Dele skulde modtage Fattige fra de nordlige, vilde Reiseomkostningerne falde paa hine, og det er rimeligt, at disse Byrder, om de ogsaa enkeltviis blive større end hidtil, dog i det Hele vilde udjævne sig. Der er et Moment, som ikke maa glemmes, nemlig, at Forholdet stiller sig væsentlig forskjelligt nu fra tidligere, da Jernbaner og Dampskibe betydeligt vilde lette Transporten, thi det er denne Befordringsmaade, man vil vælge, naar det er muligt, og dette vil jo inden føie Tid være Tilfældet paa de allerfleste Steder. Med Hensyn til Reiseomkostningerne skal jeg ikke sige et Ord mere. Kun med Hensyn til § 12 skal jeg tillade mig at gjøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af de Yttringer, der faldd fra den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning). Der synes at være den ønskeligste Overensstemmelse imellem ham, Udvalgets Fleertal og den ærede Indenrigsminister, hvad selve Tanken i Paragrafen angaaer. Naar han imidlertid har meent, at den ikke er tilstrækkelig klart udtrykt, saa kan jeg kun bede ham om at forsøge paa at formulere de Ændringsforslag, han vil stille; thi han vil saa see, at det er overordentlig vanskeligt at komme til et mere fyldestgjørende Resultat end det foreliggende. Det lader sig nemlig ikke godt gjøre her igjennem Lovgivningsmagten at bevilge alle enkelte Udgifter; man vilde derved tiltintetgjøre Kommunen og skabe Besværligheder, som det var umuligt at overkomme. Der maa altsaa udfindes en særlig Maade, hvorpaa man kan stille en Grændse, indenfor hvilken Kommunen kan bevæge sig frit, og denne Begrændsning kan, forekommer det mig, kun hensigtsmæssigt sættes enten med Hensyn til Formaalene eller ved en aldeles bestemt Størrelse som Maximum for Skatteudskrivningen. Med Hensyn til Formaalet troer jeg ikke, at Faren er saa stor, som den ærede Rigsdagsmand syntes at forudsætte; thi de allerfleste af Formaalene vilde indeholde deres egen Begrændsning i den Nødvendighed, som deres Fyldestgjørelse kræver. Dette gjælder om det væsentligste og største, nemlig Fattigvæsenet, for en væsentlig Deel om Skolevæsenet. For at berørlige den ærede Rigsdagsmand i denne Henseende skal jeg